

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 31

fyrtiofemte årgången

2 februari 2002

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2002/C 31/01	Domstolens dom av den 22 november 2001 i mål C-451/98: Antillean Rice Mills NV mot Europeiska unionens råd (Reglerna om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna — Import av ris med ursprung i utomeuropeiska länder och territorier — Skyddsåtgärder — Förordning (EG) nr 304/97 — Talan om ogiltigförklaring — Avvisning).....	1
2002/C 31/02	Domstolens dom av den 22 november 2001 i mål C-452/98: Nederländse Antillen mot Europeiska unionens råd (Reglerna om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna — Import av ris med ursprung i utomeuropeiska länder och territorier — Skyddsåtgärder — Förordning (EG) nr 1036/97 — Talan om ogiltigförklaring — Avvisning).....	1
2002/C 31/03	Mål C-410/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesvergabeamt Wien av den 8 oktober 2001 i målet mellan 1. Fritsch, Chiari & Partner, Ziviltechniker GmbH, 2. Büro Axis Ingenieurleistungen, 3. Vasko & Partner Ingenieure, Ziviltechniker für Bauwesen GmbH, 4. Haus der Technik DI A. Gobiet und DI F. Schweighofer Ziviltechniker GmbH, 5. Diplomingenjören Walter Hopperwieser, 6. GC General Contract DI Wolfgang Wisslerodt Ingenieurgesellschaft m.b.H. och Autobahnen- und Schnellstraßen-Finanzierungs-AG (ASFINAG)	2

SV

1

(Fortsättning på nästa sida)

2002/C 31/04	Mål C-420/01: Talan mot Republiken Italien väckt den 23 oktober 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission	2
2002/C 31/05	Mål C-433/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesgerichtshof av den 26 september 2001 i målet mellan Freistaat Bayern och Jan Blijdenstein	3
2002/C 31/06	Mål C-434/01: Talan mot Förenade kungariket väckt den 9 november 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission	3
2002/C 31/07	Mål C-437/01: Talan mot Republiken Italien väckt den 12 november 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission	4
2002/C 31/08	Mål C-439/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Unabhängigen Verwaltungssenats im Land Niederösterreich av den 6 november 2001 i målet mellan 1. Libor Cipra och 2. Vlastimil Kvasnicka och Bezirkshauptmannschaft Mistelbach ..	4
2002/C 31/09	Mål C-441/01: Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 15 november 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission	5
2002/C 31/10	Mål C-443/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Vestre Landsret av den 13 september 2001 i målet mellan Poul Nørgaard och Skatteministeriet	5
2002/C 31/11	Mål C-446/01: Talan mot Konungariket Spanien väckt den 20 november 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission	6
FÖRSTAINSTANSRÄTTEN		
2002/C 31/12	Förstainstansrättens dom av den 22 november 2001 i mål T-9/98: Mitteldeutsche Erdoel-Raffinerie GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission (Statligt stöd — Förlängning av den tidsfrist inom vilken företag får göra anspråk på en investeringspremie — Allmän stödordning — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till sakprövning — Rättsakt som berör sökanden direkt och personligen — Berättigat intresse av att få saken prövad — Ytterligare stöd — Investeringsstöd eller driftstöd — Proportionalitetsprincipen)	7
2002/C 31/13	Förstainstansrättens dom av den 23 oktober 2001 i mål T-155/99: Dieckmann & Hansen GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission (Gemensam jordbrukspolitik — Beslut 1999/244/EG om ändring av beslut 97/296/EG om upprättande av en förteckning över de tredje länder från vilka import av fiskprodukter för livsmedel är tillåten — Gemenskapens utomobligatoriska ansvar)	7

2002/C 31/14	Förstainstansrättens dom av den 18 oktober 2001 i mål T-333/99: X mot Europeiska centralbanken (Tjänstemän — Anställda vid Europeiska centralbanken — Förstainstansrättens behörighet — Anställningsvilkorens lagenlighet — Rätten till försvar — Uppsägning — Trakasserier — Missbruk av Internet)	8
2002/C 31/15	Förstainstansrättens dom av den 19 september 2001 i målet T-336/99: Henkel KGaA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Gemenskapsvarumärke — Formen på en produkt för tvätt- eller diskmaskiner — Tredimensionellt varumärke — Absoluta registreringshinder — Artikel 7.1 b i förordning (EG) 40/94)	8
2002/C 31/16	Förstainstansrättens dom av den 15 november 2001 i mål T-349/00: Giorgio Lebedef mot Europeiska gemenskaperna kommission (Tjänstemän — 1974 års ramavtal mellan kommissionen och yrkes- och fackföreningar — Revidering eller ändring — Samrådsförfarande — Inrättande av nya villkor — Upptagande till sakprövning)	8
2002/C 31/17	Förstainstansrättens beslut den 15 november 2001 i de förenade målen T-83/99 och T-84/99 DEP, Carlo Ripa di Meana m.fl. mot Europaparlamentet (Beskattning av ersättning)	9
2002/C 31/18	Förstainstansrättens beslut av den 19 september 2001 i mål T-332/99: Paul Jestädt mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission (Skadeståndstalan — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Mjök — Tilläggsavgift — Referenskvantiteter — Förordning (EG) nr 2330/98 — Ersättning till producenterna — Preskription — Uppenbart att talan inte kan tas upp till sakprövning)	9
2002/C 31/19	Förstainstansrättens beslut av den 19 september 2001 i mål T-226/00: Nan Ya Plastics Corporation mot Europeiska unionens råd (Talan om ogiltigförklaring — Ändring med retroaktiv verkan av den ifrågasatta rättsakten — Anledning saknas att döma i saken)	10
2002/C 31/20	Förstainstansrättens beslut av den 19 september 2001 i mål T-227/00: Far Eastern Textiles Ltd mot Europeiska unionens råd (Talan om ogiltigförklaring — Ändring med retroaktiv verkan av den ifrågasatta rättsakten — Anledning saknas att döma i saken)	10
2002/C 31/21	Förstainstansrättens beslut av den 24 oktober 2001 i mål T-352/00, Andrew M. Rosemarine mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Tillfälligt anställda — Rekrytering — Åldersgräns — Avslag på ansökan om tjänst — Skadeståndstalan — Avvisning — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)	10

2002/C 31/22	Förstainstansrättens beslut av den 19 september 2001 i mål T-83/01: Merck KGaA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Gemenskapsvarumärke — Fel i ansökan — Avvisning)	11
2002/C 31/23	Förstainstansrättens beslut av den 19 oktober 2001 i mål T-121/01: Laurent Piau mot Europeiska gemenskapernas kommission (Passivitetstalan — Underrättelse enligt artikel 6 i förordning nr 2842/98 — Ställningstagande som medför att passiviteten upphör — Anledning saknas att döma i saken).....	11
2002/C 31/24	Beslut av förstainstansrättens ordförande av den 21 september 2001 i mål T-138/01 R, F mot Europeiska gemenskapernas revisionsrätt (Interimistiskt förfarande — Personalmål — Beslut om återinsättande — Skyndsamhet — Intresseavvägning).....	11
2002/C 31/25	Mål T-251/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 9 oktober 2001 av SEC Corporation.....	12
2002/C 31/26	Mål T-252/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 oktober 2001 av The Carbide/Graphite Group, Inc.	12
2002/C 31/27	Mål T-253/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 11 oktober 2001 av UPS Europe NV/SA.....	13
2002/C 31/28	Mål T-286/01: Talan mot Europeiska centralbanken väckt den 22 november 2001 av Johannes Priesemann.....	14
2002/C 31/29	Mål T-287/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 20 november 2001 av Bioelettrica S.p.a.....	15
2002/C 31/30	Mål T-288/01: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 23 november 2001 av OPI Products Inc.....	16
2002/C 31/31	Avskrivning av mål T-108/00.....	16
2002/C 31/32	Avskrivning av mål T-52/01.....	17
2002/C 31/33	Avskrivning av mål T-140/01.....	17

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

av den 22 november 2001

i mål C-451/98: Antillean Rice Mills NV mot Europeiska unionens råd⁽¹⁾*(Reglerna om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna — Import av ris med ursprung i utomeuropeiska länder och territorier — Skyddsåtgärder — Förordning (EG) nr 304/97 — Talan om ogiltigförklaring — Avvisning)*

(2002/C 31/01)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena P. Jann och F. Macken (referent) samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, L. Sevón, M. Wathelet, R. Schintgen och V. Skouris; generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 22 november 2001 avkunnat dom i mål C-451/98: Antillean Rice Mills NV, Bonaire (Nederländska Antillerna) (ombud: W. Knibbeler och K.J. Defares, advocaten), med stöd av Konungariket Nederländerna (ombud: M.A. Fierstra) mot Europeiska unionens råd (ombud: R. Torrent, J. Huber och G. Houttuin), med stöd av Konungariket Spanien (ombud: L. Pérez de Ayala Becerril), Republiken Frankrike (ombud: K. Rispal-Bellanger och C. Chavance), Republiken Italien (ombud: U. Leanza), och av Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: T. van Rijn), angående en talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 304/97 av den 17 februari 1997 om införande av skyddsåtgärder mot import av ris med ursprung i utomeuropeiska länder och territorier (EGT L 51, s. 1). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Talan avvisas.
- 2) Antillean Rice Mills NV skall ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Konungariket Nederländerna och Europeiska gemenskapernas kommission skall bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EGT C 188, 3.7.1999.

DOMSTOLENS DOM

av den 22 november 2001

i mål C-452/98: Nederländse Antillen mot Europeiska unionens råd⁽¹⁾*(Reglerna om associering av de utomeuropeiska länderna och territorierna — Import av ris med ursprung i utomeuropeiska länder och territorier — Skyddsåtgärder — Förordning (EG) nr 1036/97 — Talan om ogiltigförklaring — Avvisning)*

(2002/C 31/02)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena P. Jann och F. Macken (referent) samt domarna

C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, L. Sevón, M. Wathelet, R. Schintgen och V. Skouris; generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein), har den 22 november 2001 avkunnat dom i mål C-452/98: Nederländse Antillen (ombud: P.V.F. Bos och M. Slotboom, advocaten) mot Europeiska unionens råd (ombud: R. Torrent, J. Huber och G. Houttuin), med stöd av Konungariket Spanien (ombud: R. Silva de Lapuerta, Republiken Italien (ombud: U. Leanza biträdd av F. Quadri), och av Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. J. Kuijper och T. van Rijn) angående en talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 1036/97 av den 2 juni 1997 om införande av skyddsåtgärder mot import av ris med ursprung i utomeuropeiska länder och territorier (EGT L 151, s. 8). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Nederländska Antillerna skall ersätta rättegångskostnaderna.*
- 3) *Konungariket Spanien, Republiken Italien och Europeiska gemenskapernas kommission skall bära sina rättegångskostnader.*

(¹) EGT C 188, 3.7.1999.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesvergabeamt Wien av den 8 oktober 2001 i målet mellan 1. Fritsch, Chiari & Partner, Ziviltechniker GmbH, 2. Büro Axis Ingenieurleistungen, 3. Vasko & Partner Ingenieure, Ziviltechniker für Bauwesen GmbH, 4. Haus der Technik DI A. Gobiet und DI F. Schweighofer Ziviltechniker GmbH, 5. Diplomingenjören Walter Hopferwieser, 6. GC General Contract DI Wolfgang Wisserodt Ingenieurgesellschaft m.b.H. och Autobahnen- und Schnellstraßen-Finanzierungs-AG (ASFINAG)

(Mål C-410/01)

(2002/C 31/03)

Bundesvergabeamt Wien begär genom beslut av den 8 oktober 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 16 oktober 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan 1. Fritsch, Chiari & Partner, Ziviltechniker GmbH, 2. Büro Axis Ingenieurleistungen, 3. Vasko & Partner Ingenieure, Ziviltechniker für Bauwesen GmbH, 4. Haus der Technik DI A. Gobiet und DI F. Schweighofer Ziviltechniker GmbH, 5. Diplomingenjören Walter Hopfer-

wieser, 6. GC General Contract DI Wolfgang Wisserodt Ingenieurgesellschaft m.b.H. och Autobahnen- und Schnellstraßen-Finanzierungs-AG (ASFINAG) och Autobahnen- und Schnellstraßen-Finanzierungs-AG (ASFINAG) beträffande följande frågor:

Fråga 1

Skall artikel 1.3 i rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989⁽¹⁾ om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten tolkas så, att varje företagare som har lämnat ett anbud i ett förfarande för offentlig upphandling eller anmält att han önskar delta i ett förfarande för offentlig upphandling är behörig att ansöka om att ett prövningsförfarande skall inledas?

För det fall denna fråga besvaras nekande:

Fråga 2

Skall den ovannämnda direktivbestämmelsen förstås så, att en företagare endast har eller har haft intresse av att få sluta avtal om viss offentlig upphandling om han — utöver att ha deltagit i upphandlingsförfarandet — skall vidta eller har vidtagit alla åtgärder som enligt nationella bestämmelser står till buds för att förhindra att kontraktet tilldelas en annan anbudsgivare och därigenom få till stånd att han själv tilldelas kontraktet?

(¹) EGT L 395, 30.12.1989 s. 33; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 48.

Talan mot Republiken Italien väckt den 23 oktober 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-420/01)

(2002/C 31/04)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 23 oktober 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Hendrik Van Lier och Roberto Amorosi, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

— fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 28 och 30 i EG-fördraget genom att på drycker som tillverkas och säljs i andra medlemsstater tillämpa regler som förbjuder

försäljning i Italien av energidrycker vars koffeinhalt överstiger en viss gräns, utan att ha visat varför en sådan gräns är nödvändig och proportionerlig med hänsyn till skyddet för människors hälsa,

- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De behöriga italienska myndigheterna har förbjud försäljningen av energidrycker vars koffeinhalt överstiger 125 mg/l, trots att dessa lagligen tillverkas och säljs i andra medlemsstater. Detta förbud utgör ett hinder för den fria rörligheten för varor i strid med artikel 28 EG.

I förevarande fall kan inte myndigheterna åberopa artikel 30 EG för att motivera ovannämnda förbud mot försäljning av energidrycker, av den anledningen att de italienska myndigheterna inte har angett vilka vetenskapliga uppgifter som ligger till grund för de omtvistade förbudsbestämmelserna och de inte har styrkt att en koffeinhalt som överstiger 120 mg/l är skadlig för folkhälsan.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesgerichtshof av den 26 september 2001 i målet mellan Freistaat Bayern och Jan Blijdenstein

(Mål C-433/01)

(2002/C 31/05)

Bundesgerichtshof begär genom beslut av den 26 september 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 9 november 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Freistaat Bayern och Jan Blijdenstein beträffande följande frågor:

Kan en myndighet som under en viss period har utbetalat utbildningsstöd i enlighet med offentligrättsliga bestämmelser till en lärling, åberopa den särskilda behörighetsregeln i artikel 5.2 i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område i dess lydelse enligt konventionen av den 26 maj 1989 om Konungariket Spaniens och Republiken Portugals tillträde när myndigheten med anledning av en

regressrätt avseende lärlingens privaträttsliga fordran beträffande underhållsbidrag har väckt regresstalan mot dennes föräldrar för den period som utbildningsstöd har utbetalats till lärlingen?

Talan mot Förenade kungariket väckt den 9 november 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-434/01)

(2002/C 31/06)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 9 november 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förenade kungariket. Sökanden företräds av Richard Wainwright, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Förenade kungariket har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 92/43/EEG⁽¹⁾ genom att inte säkerställa att Förenade kungariket uppfyller sina skyldigheter enligt artiklarna 12 och 16 i nämnda direktiv
- förplikta Förenade Kungariket att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen hävdar att Förenade kungariket har åsidosatt sina skyldigheter enligt artiklarna 12 och 16 i direktivet, genom att tillåta beslut av lokala planeringsmyndigheter, vilka inte är behöriga myndigheter enligt artiklarna 12 och 16 i direktivet, att åsidosätta beslut av de nationella naturvårdsverken, av jordbruksministern eller av statssekreteraren för miljö, huruvida ett undantag från direktivets artikel 16.1 kan godkännas, och därmed inte har korrekt tillämpat de två kriterierna i direktivets artikel 16.1, första stycket, liksom kriteriet att bevisa att tvingande orsaker av väsentligt intresse föreligger.

(¹) Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, s. 7, 22.07.1992).

Talan mot Republiken Italien väckt den 12 november 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-437/01)**

(2002/C 31/07)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 12 november 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Enrico Traversa och Kilian Gross, i egenskap av ombud

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 3.2 i rådets direktiv 92/12/EEG⁽¹⁾ av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor och artikel 8.1 a i rådets direktiv 92/81/EEG⁽²⁾ av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på mineraloljor, genom att bibehålla en skatt på smörjoljor.
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen hävdar att det skulle frånta artikel 8.1 a i direktiv 92/81 all verkan i praktiken om Italien tilläts att belägga sådana smörjoljor med nationell skatt, vilka är obligatoriskt undantagna från harmoniserad punktskatt i enlighet med denna bestämmelse.

För tillämpning av artikel 3.2 i direktiv 92/12 ingår området för undantag antingen inom ramen för reglerna om bestämning av skattebas eller inom ramen för reglerna avseende metoder för beräkning av harmoniserade punktskatter. Av detta följer att den italienska skatten på smörjoljor är oförenlig med artikel 3.2 i nämnda direktiv, eftersom denna skatt "inte iakttar den allmänna systematiken i bestämmelserna om punktskatter" på oli mineral beträffande beräkningsmetoder och skattebas. När den harmoniserade punktskattesatsen tillämpas på ett område som undantagits från beskattning borde den nämligen leda till att skatten blev lika med noll. Den italienska konsumtionsskat-

ten utgör en hög beskattning på 1 260 000 lire per 1 000 kg smörjolja. Det är följaktligen uppenbart att artikel 3.2 i direktiv 92/12, jämförd med artikel 8.1 a i direktiv 92/81, har åsidosatts.

(¹) EGT L 76, 23.03.1992, s. 1.

(²) EGT L 316, 31.10.1992, s. 12.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Unabhängigen Verwaltungssenats im Land Niederösterreich av den 6 november 2001 i målet mellan 1. Libor Cipra och 2. Vlastimil Kvasnicka och Bezirkshauptmannschaft Mistelbach**(Mål C-439/01)**

(2002/C 31/08)

Unabhängigen Verwaltungssenats im Land Niederösterreich begär genom beslut av den 6 november 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 13 november 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan 1. Libor Cipra och 2. Vlastimil Kvasnicka och Bezirkshauptmannschaft (distriktsförvaltning) Mistelbach beträffande följande frågor:

1. Måste förare som omfattas av rådets förordning nr 3820/85 av den 20 december 1985⁽¹⁾ om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter uppfylla förutsättningarna enligt både artikel 8.1 och 8.2 i nämnda förordning i de fall när ett fordon har två förare, eller har artikel 8.2 såsom *lex specialis* företräde framför artikel 8.1?
2. Om fråga är om ett fordon som har två förare och som omfattas av rådets förordning nr 3820/85 av den 20 december 1985 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter, skall bestämmelserna i artikel 8.1, eller eventuellt i artikel 8.1 och 8.2, i nämnda förordning inte tillämpas på grund av att de strider mot gemenskapsrättsliga bestämmelser av högre valör?

(¹) EGT L 370, 31.12.1985 s. 1; svensk specialutgåva, område 7, volym 3, s. 113.

Talan mot Konungariket Nederländerna väckt den 15 november 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-441/01)

(2002/C 31/09)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 15 november 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Nederländerna. Sökanden företräds av H. van Vliet och H. Kreppel, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget och artikel 7.3 i direktiv 89/391/EEG⁽¹⁾ om åtgärder för att främja förbättringar av arbetstagarnas säkerhet och hälsa i arbetet genom att låta arbetsgivaren välja mellan att använda interna tjänster för hälsa och säkerhet och att anlita en sådan extern tjänst, och
- förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De nederländska myndigheterna har oriktigt ifrågasatt kommissionens tolkning av artikel 7.3, enligt vilken direktivet inte medger någon möjlighet för arbetsgivaren att välja mellan att antingen organisera skydds- och förebyggande verksamhet genom att använda sakkunniga bland sin egen personal eller anlita sakkunnig hjälp utifrån. I direktivet föreskrivs i stället en rangordning mellan de båda lösningarna, varvid det objektiva kriteriet utgörs av huruvida sådan skydds- och förebyggande verksamhet inte kan organiseras på grund av brist på kompetent personal i företaget. Av systematiken i och ordalydelsen av artikel 7 i direktivet, och särskilt artikel 7.1, framgår det att gemenskapslagstiftaren har föreskrivit att arbetsgivaren i princip skall utse personer inom verksamheten att utföra de ifrågasatta uppgifterna. Det framgår av artikel 7.2 andra meningen jämförd med artikel 7.3 att även om arbetsgivaren hellre skulle anlita en extern tjänst och enbart använda sina arbetstagare för utförandet av företagets verksamhet är detta inte tillåtet, utan han måste anvisa arbetstagare och anslå tid för utförandet av dessa uppgifter. Det förhållandet att det i artikel 7.6 inte föreskrivs att — om det är möjligt — en intern

tjänst med ansvar för arbetsvillkoren skall inrättas, är utan betydelse, eftersom denna regel redan framgår av artikel 7.1 jämförd med artikel 7.3 och det skulle vara överflödigt att upprepa den i artikel 7.6.

⁽¹⁾ EGT L 183, s. 1, 29.06.1989; svensk specialutgåva, område 5, volym 4, s. 146.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Vestre Landsret av den 13 september 2001 i målet mellan Poul Nørgaard och Skatteministeriet

(Mål C-443/01)

(2002/C 31/10)

Vestre Landsret begär genom beslut av den 13 september 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 19 november 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Poul Nørgaard och Skatteministeriet beträffande följande frågor:

Den första frågan

Skall artikel 13 B.b 1 i direktivet⁽¹⁾ tolkas på så sätt att en sådan korttidsuthyrning omfattas av "tillhandahållande av logi ... inom hotellbranschen eller branscher med liknande funktion"?

Den andra frågan

Om uthyrning av fast egendom för semesterändamål i fasta perioder kortare än en månad och delbara med en vecka kan omfattas av "tillhandahållande av logi ... inom hotellbranschen eller branscher med liknande funktion", kan medlemsländerna då fastställa begreppet "branscher med liknande funktion" på grundval av en samlad bedömning av objektiva kriterier, till exempel om den fasta egendomen är registrerad under eget lagfartsnummer, om det till den fasta egendomen är anknutet inrättningar som är gemensamma med andra och om det tillhandahålls tjänster som utlämnande av sängkläder, frukost, städning och liknande?

⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund.

Talan mot Konungariket Spanien väckt den 20 november 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-446/01)**

(2002/C 31/11)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 20 november 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Spanien. Sökanden företräds av Gregorio Valero Jordana, medlem av kommissionens rättstjänst, i egenskap av ombud, med delgivningsadress hos Luis Escobar Guerrero, även han medlem av kommissionens rättstjänst (Centre Wagner).

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. Fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 4, 9 och i förekommande fall artikel 13 i rådets direktiv 75/442/EEG⁽¹⁾ av den 15 juli 1975 om avfall, i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG⁽²⁾ av den 18 mars 1991, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att i fråga om vissa deponier följa artiklarna i direktivet.
2. Förplikta Konungariket Spanien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Åsidosättande av artikel 9 i direktiv 75/442/EEG: De fem deponier som omfattas av förevarande begäran

(Torreblanca/Málaga, San Lorenzo de Tormes/Ávila, Priaranza del Bierzo/León, Sa Roca/Ibiza och Campello/Alicante) är olagliga då det saknas tillstånd som uppfyller de rekvisit som uppställs i artikel 9 i direktiv 75/442/EEG. Tidsfristen för Spanien att följa direktivet löpte enligt det motiverade yttrandet ut den 28 april 2000. Vid denna tidpunkt var dessutom fyra av de fem deponierna fortfarande öppna, och man fortsatte att dumpa och hantera avfall i väntan på att andra anläggningar skulle uppföras, eller att deponien skulle stängas. Deponien i Campella (Alicante) hade intill dags dato ännu inte stängts.

- Åsidosättande av artikel 4 i direktiv 75/442/EEG: Inte någon av de fem deponierna har utrustats med system för botten tätning och uppsamling av lakvatten, vilket med säkerhet medför att marken och eventuella yt- och grundvatten förorenas. Faran för detta förstärks av att det saknas system för att sortera och särskilja olika sorters avfall. För övrigt är den olagliga deponien i Torreblanca/Málaga belägen i närheten av ett stadsområde, vilket medför problem i form av dålig lukt och rök när avfallet självantänds.
- Åsidosättande av artikel 13 i direktiv 75/442/EEG: Det förekommer inte någon regelbunden och tillräcklig kontroll av deponierna i Torreblanca/Málaga och San Lorenzo de Tormes/Ávila av behöriga myndigheter.

(1) EGT L 194, 25.7.1975, s. 39; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 238.

(2) EGT L 78, 26.3.1991, s. 32; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 66.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 22 november 2001

i mål T-9/98: Mitteldeutsche Erdoel-Raffinerie GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(Statligt stöd — Förlängning av den tidsfrist inom vilken företag får göra anspråk på en investeringspremie — Allmän stödordning — Talan om ogiltigförklaring — Upptagande till sakprövning — Rättsakt som berör sökanden direkt och personligen — Berättigat intresse av att få saken prövad — Ytterligare stöd — Investeringsstöd eller driftstöd — Proportionalitetsprincipen)

(2002/C 31/12)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrätten, femte avdelningen i utökad sammansättning (ordföranden P. Lindh samt domarna R. García-Valdecasas, J.D. Cooke, M. Vilaras och N. J. Forwood; justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen), har den 22 november 2001 avkunnat dom i mål T-9/98: Mitteldeutsche Erdoel-Raffinerie GmbH, Spergau (Tyskland), inledningsvis företrätt av advokaterna M. Schütte och M. Maier, därefter av M. Schütte och advokaten J. Lüdicke, delgivningsadress: Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Kreuzschitz och P. Nemitz) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 98/194/EG av den 1 oktober 1997 om att förlänga giltighetstiden för investeringspremien på 8 procent vid investeringar i de nya tyska delstaterna genom 1996 års skattelag (EGT L 73, 1998, s. 38). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Kommissionens beslut 98/194/EG av den 1 oktober 1997 om att förlänga giltighetstiden för investeringspremien på 8 procent vid investeringar i de nya tyska delstaterna genom 1996 års skattelag ogiltigförklaras i den mån det rör sökanden.
- 2) Kommissionen skall bära sin rättegångskostnad och ersätta sökandens rättegångskostnad.

(1) EGT C 72, 7.3.1998.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 23 oktober 2001

i mål T-155/99: Dieckmann & Hansen GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission (1)

(Gemensam jordbrukspolitik — Beslut 1999/244/EG om ändring av beslut 97/296/EG om upprättande av en förteckning över de tredje länder från vilka import av fiskprodukter för livsmedel är tillåten — Gemenskapens utomobligatoriska ansvar)

(2002/C 31/13)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrätten, femte avdelningen (ordföranden P. Lindh, samt domarna R. García-Valdecasas och J.D. Cooke; justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González), har den 23 oktober 2001 avkunnat dom i mål T-155/99: Dieckmann & Hansen GmbH, bosatt i Hamburg (Tyskland) (ombud: H.-J. Rabe, advokat, delgivningsadress: Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Niejahr och G. Berscheid) angående en talan om dels ogiltigförklaring av kommissionens beslut 1999/244/EG av den 26 mars 1999 om ändring av beslut 97/296/EG om upprättande av en förteckning över de tredje länder från vilka import av fiskprodukter för livsmedel är tillåten (EGT L 91, s. 37), dels skadestånd. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta kommissionens rättegångskostnad.

(1) EGT C 281, 2.10.1999.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 18 oktober 2001

i mål T-333/99: X mot Europeiska centralbanken⁽¹⁾

(Tjänstemän — Anställda vid Europeiska centralbanken — Förstainstansrättens behörighet — Anställningsvilkorens lagenlighet — Rätten till försvar — Uppsägning — Trakas-serier — Missbruk av Internet)

(2002/C 31/14)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrätten, tredje avdelningen (ordföranden J. Azizi samt domarna K. Lenaerts och M. Jaeger; justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen), har den 18 oktober 2001 avkunnat dom i mål T-333/99: X, bosatt i Frankfurt am Main (Tyskland) (ombud: N. Pflüger, R. Steiner och S. Mittländer, delgivningsadress: Luxemburg) mot Europeiska centralbanken (ombud: C. Zilioli, V. Saintot och B. Wägenbauer) angående en talan om ogiltigförklaring av beslutet av den 9 november 1999 av Europeiska centralbankens direktions att fortsätta avstängningen av sökanden och hålla inne hälften av hans grundlön samt av beslutet av den 18 november 1999 att säga upp sökanden. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EGT C 79, 18.3.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 19 september 2001

i målet T-336/99: Henkel KGaA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Formen på en produkt för tvätt- eller diskmaskiner — Tredimensionellt varumärke — Absoluta registreringshinder — Artikel 7.1 b i förordning (EG) 40/94)

(2002/C 31/15)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrätten, andra avdelningen (ordföranden A. W. H. Meij samt domarna A. Potocki och J. Pirrung;

justitiesekreterare: byrådirektören D. Christensen) har den 19 september 2001 avkunnat dom i mål T-336/99: Henkel KGaA, Düsseldorf (Tyskland) (ombud: advokaterna H.-F. Wissel och C. Osterreith med delgivningsadress i Luxemburg) mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: A. von Mühlendahl, D. Schennen och S. Laitinen) angående en talan som väckts mot det beslut som har fattats av (den) tredje överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 21 september 1999 (mål R 71/1999-3) och som delgavs sökanden den 28 september 1999. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Talan ogillas.*
- 2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

⁽¹⁾ EGT C 63, 4.3.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM

av den 15 november 2001

i mål T-349/00: Giorgio Lebedef mot Europeiska gemenskaperna kommission⁽¹⁾

(Tjänstemän — 1974 års ramavtal mellan kommissionen och yrkes- och fackföreningar — Revidering eller ändring — Samrådsförfarande — Inrättande av nya villkor — Upptagande till sakprövning)

(2002/C 31/16)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, fjärde avdelningen (ordföranden P. Mengozzi samt domarna V. Tiili och R. M. Moura Ramos; justitiesekreterare: J. Plingers, handläggare), har den 15 november 2001 avkunnat dom i mål T-349/00: Giorgio Lebedef, tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, Senningerberg (Luxemburg) (ombud: G. Bounéou och F. Frabetti, avocats, med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Valsesia och J. Curral) angående en talan om ogiltigförklaring av de regler av den 19 januari 2000 beträffande nivå, organ och förfarande för samråd som överenskommit mellan kommissionen och merparten av fack- och yrkesföreningarna, eller i andra hand av det samrådsorgan som föreskrivs i dessa regler, eftersom de utesluter Action et défense från detta samrådsorgan. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Reglerna av den 19 januari 2000 beträffande nivå, organ och förfarande för samråd som överenskommits mellan kommissionen och merparten av fack- och yrkesföreningarna ogiltigförklaras i den utsträckning som de utesluter Action et défense från samrådsorganet.*
- 2) *Kommissionen skall ersätta samtliga rättegångskostnader.*

(¹) EGT C 61, 24.2.01.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

den 15 november 2001

i de förenade målen T-83/99 och T-84/99 DEP, Carlo Ripa di Meana m.fl. mot Europaparlamentet (¹)

(Beskattning av ersättning)

(2002/C 31/17)

(Rättegångsspråk: italienska)

Förstainstansrätten, fjärde avdelningen (ordföranden M. Vilaras samt domarna V. Tilli och P. Lindh; justitiesekreterare: H. Jung), har den 15 november 2001 meddelat beslut i de förenade målen T-83/99 och T-84/99 DEP: Carlo Ripa di Meana, f.d italiensk ledamot av Europaparlamentet, Montecastello di Vibio (Italien) och Leoluca Orlando, f.d italiensk ledamot av Europaparlamentet, Palermo (Italien) (ombud: avocats V. Viscardini Donà, biträdd av G. Donà, delgivningsadress: Luxemburg) mot Europaparlamentet (ombud: A. Caiola och G. Ricci) angående en begäran om beskattning av ersättning som skall betalas till sökandena till följd av dom av den 26 oktober 2000 i de förenade målen T-83/99 — T-85/99, Ripa di Meana m.fl. mot parlamentet (REG 2000, s. II-3493). Beslutet lyder enligt följande:

Det totala beloppet som Europaparlamentet skall betala till sökanden fastställs till 40 000 000 ITL.

(¹) EGT C 160, 5.6.99.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 19 september 2001

i mål T-332/99: Paul Jestädt mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Skadeståndstalan — Utomobligatoriskt skadeståndsansvar — Mjolk — Tilläggsavgift — Referenskvantiteter — Förordning (EG) nr 2330/98 — Ersättning till producenter — Preskription — Uppenbart att talan inte kan tas upp till sakprövning)

(2002/C 31/18)

(Rättegångsspråk: tyska)

Förstainstansrätten, fjärde avdelningen (ordföranden P. Mengozzi samt domarna V. Tiili och R.M. Moura Ramos; justitiesekreterare: H. Jung), har den 19 september 2001 meddelat beslut i mål T-332/99: Paul Jestädt, Großelüder (Tyskland) (ombud: advokaten R. J. Seimetz, med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska unionens råd (ombud: A.-M. Colaert) och Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Niejahr) angående en talan om skadestånd, med tillämpning av artiklarna 235 EG och 288 andra stycket EG, för den påstådda skada sökanden har lidit på grund av att han har varit förhindrad att saluföra mjölk till följd av tillämpningen av rådets förordning (EEG) nr 857/84 av den 31 mars 1984 om allmänna tillämpningsföreskrifter för den avgift som avses i artikel 5c i förordning (EEG) nr 804/68 inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 90, s. 13), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EEG) nr 1371/84 av den 16 maj 1984 om tillämpningsföreskrifter för den tilläggsavgift som avses i artikel 5c i förordning nr 804/68 (EGT L 32, s. 11). Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan tas upp till prövning.*
- 2) *Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 63, 4.3.00.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 19 september 2001

i mål T-226/00: Nan Ya Plastics Corporation mot Europeiska unionens råd⁽¹⁾**(Talan om ogiltigförklaring — Ändring med retroaktiv verkan av den ifrågasatta rättsakten — Anledning saknas att döma i saken)**

(2002/C 31/19)

(Rättegångsspråk: engelska)

Förstainstansrätten, femte avdelningen i utökad sammansättning (ordföranden P. Lindh samt domarna R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, M. Vilaras och N. Forwood; justitiesekreterare: H. Jung), har den 19 september 2001 meddelat beslut i mål T-226/00: Nan Ya Plastics Corporation, Taiwan (ombud: advokaten P. De Baere, med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska unionens råd (ombud: S. Marquardt och G. Berrisch) angående en talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 978/2000 av den 8 maj 2000 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av syntetfibrer av polyestrar med ursprung i Australien, Republiken Indonesien och Taiwan och om slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts (EGT L 113, s. 1). Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Anledning saknas att pröva talan.*
- 2) *Anledning saknas att pröva kommissionens ansökan om intervention.*
- 3) *Motparten skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT C 316, 4.11.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 19 september 2001

i mål T-227/00: Far Eastern Textiles Ltd mot Europeiska unionens råd⁽¹⁾**(Talan om ogiltigförklaring — Ändring med retroaktiv verkan av den ifrågasatta rättsakten — Anledning saknas att döma i saken)**

(2002/C 31/20)

(Rättegångsspråk: engelska)

Förstainstansrätten, femte avdelningen i utökad sammansättning (ordföranden P. Lindh samt domarna R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, M. Vilaras och N. Forwood; justitiesekreterare: H. Jung), har den 19 september 2001 meddelat beslut i mål T-227/00: Far Eastern Textiles Ltd, Taiwan (ombud: advokaten P. De Baere, med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska unionens råd (ombud: S. Marquardt och G. Berrisch) angående en talan om ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 978/2000 av den 8 maj 2000 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av syntetfibrer av polyestrar med ursprung i Australien, Republiken Indonesien och Taiwan och om slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts (EGT L 113, s. 1). Beslutet lyder enligt följande:

1) *Anledning saknas att pröva talan.*

2) *Anledning saknas att pröva kommissionens ansökan om intervention.*

3) *Motparten skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT C 316, 4.11.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 24 oktober 2001

i mål T-352/00, Andrew M. Rosemarine mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)⁽¹⁾**(Tillfälligt anställda — Rekrytering — Åldersgräns — Avslag på ansökan om tjänst — Skadeståndstalan — Avvisning — Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)**

(2002/C 31/21)

(Rättegångsspråk: engelska)

Förstainstansrätten, fjärde avdelningen (ordföranden M. Vilaras samt domarna V. Tiili och P. Mengozzi; justitiesekreterare: H. Jung), har den 24 oktober 2001 meddelat beslut i mål T-352/00: Andrew M. Rosemarine, Salford (Förenade konungariket), inledningsvis företrädd av advokaten J. Davies och därefter av advokaten S. Whale, mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: O. och F. Casertano) angående en talan om ersättning för skada som sökanden påstått att han haft till följd av att

hans ansökan om en tjänst som engelskspråkig juristlingvist avslagits. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

(¹) EGT C 61, 24.02.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 19 september 2001

i mål T-83/01: Merck KGaA mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke — Fel i ansökan — Avvisning)

(2002/C 31/22)

(Rättegångsspråk: engelska)

Förstainstansrätten, andra avdelningen (ordföranden A. W. H. Meij samt domarna A. Potocki och J. Pirrung; justitiesekreterare: H. Jung), har den 19 september 2001 meddelat beslut i mål T-83/01: Merck KGaA, Darmstadt (Tyskland), mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) angående en talan om ogiltigförklaring av beslut R 299/2000-3 som fattats av tredje överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 31 2001 om registrering av uttrycket "OSTEOCALCIUM" som gemenskapsvarumärke. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Sökanden skall bära sin egen rättegångskostnad.*

(¹) EGT C 173 av den 16.6.2001.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 19 oktober 2001

i mål T-121/01: Laurent Piau mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Passivitetstalan — Underrättelse enligt artikel 6 i förordning nr 2842/98 — Ställningstagande som medför att passiviteten upphör — Anledning saknas att döma i saken)

(2002/C 31/23)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten, första avdelningen (ordföranden B. Vesterdorf samt domarna N.J. Forwood och H. Legal; justitiesekreterare: H. Jung), har den 19 oktober 2001 meddelat beslut i mål T-121/01: Laurent Piau, Frankrike (ombud: advokaten M. Fauconnet, med delgivningsadress i Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Gippini Fournier) angående en talan om fastställelse av att kommissionen i strid med fördraget har underlåtit att ta ställning till ett klagomål avseende påstådda åsidosättanden av artikel 81 EG. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Anledning saknas att döma i saken.*
- 2) *Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.*

(¹) EGT C 227, 11.8.01.

BESLUT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

av den 21 september 2001

i mål T-138/01 R, F mot Europeiska gemenskapernas revisionsrätt

(Interimistiskt förfarande — Personalmål — Beslut om återinsättande — Skyndsamhet — Intresseavvägning)

(2002/C 31/24)

(Rättegångsspråk: franska)

Förstainstansrätten ordförande har den 21 september 2001 meddelat beslut i mål T-138/01 R, F, Luxemburg (ombud: advokaten P. Goergen med delgivningsadress i Luxemburg),

mot Europeiska gemenskapernas revisionsrätt (ombud: J.-M. Stenier, P. Giusta och B. Schäfer), angående en ansökan om uppskov med verkställigheten av tillsättningsmyndighets beslut av den 4 december 2000 att återinsätta sökanden på översättningstjänsten. Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Ansökan om interimistiska åtgärder avvisas.*
- 2) *Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.*

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 9 oktober 2001 av SEC Corporation

(Mål T-251/01)

(2002/C 31/25)

(Rättegångsspråk: engelska)

SEC Corporation har den 9 oktober 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Koen Platteau, Linklaters & Alliance, Bryssel (Belgien).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara artikel 3 i kommissionens beslut av den 18 juli 2001 i ärende nr COMP/E-36.490 — Grafit elektroder, i den del sökanden genom beslutet åläggs böter på 12,2 miljoner euro, eller åtminstone väsentligt nedsätta detta bötesbelopp,
- förplikta kommissionen att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är en japansk tillverkare av grafit elektroder och andra grafitprodukter. Genom det ifrågasatta beslutet ålades sökanden och sju andra företag böter för att de åsidosatt artikel 81.1 i EG-fördraget och artikel 53.1 i EES-avtalet genom att delta i ett komplex av avtal och samordnade förfaranden inom grafitområdet. Sökanden ålades böter med ett belopp om 12,2 miljoner euro. Motsvarande förfaranden rörande dessa avtal och samordnade förfaranden genomfördes inom andra rättsordningar, bland annat i USA.

Sökanden har i huvudsak inte ifrågasatt de faktiska omständigheter som kommissionen redogjort för utan grunderna i dess ansökan rör beloppet av de böter som ålagts.

Sökanden gör gällande att böterna är olagliga, i synnerhet eftersom de strider mot proportionalitetsprincipen och likabehandlingsprincipen. Sökanden gör gällande att kommissionen har agerat rättsstridigt och åsidosatt artiklarna 3 g, 5, 81 och 253 i EG-fördraget genom att ålägga böter som beräknats på grundval av sökandens världsomfattande omsättning utan att beakta omfattningen av sökandens verksamhet inom EES-området. Den indelning i grupper som kommissionen använt sig av för att fastställa grundbeloppet för böterna och själva fastställandet av detta belopp strider mot proportionalitetsprincipen och likabehandlingsprincipen.

Sökanden gör vidare gällande att kommissionen har åsidosatt de allmänna principerna om skälighet och "non bis in idem" genom att inte beakta de sanktionsåtgärder som tidigare vidtagits mot sökanden av de amerikanska konkurrensmyndigheterna.

Slutligen gör sökanden gällande att kommissionen åsidosatte likabehandlingsprincipen och proportionalitetsprincipen, när den undersökte möjliga förmildrande omständigheter, genom att inte i tillräcklig grad göra åtskillnad mellan de japanska tillverkarna utan anse att alla var aktiva medlemmar i kartellen. Genom att inte ta hänsyn till sökandens passiva roll och inställning av "anpassning till ledaren", har kommissionen åsidosatt sina egna riktlinjer samt förstainstansrättens och EG-domstolens rättspraxis.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 oktober 2001 av The Carbide/Graphite Group, Inc.

(Mål T-252/01)

(2002/C 31/26)

(Rättegångsspråk: engelska)

The Carbide/Graphite Group, Inc. har den 4 oktober 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av Marc Seimetz och Jean Brücher, Brücher & Seimetz i förening med Dechert, Luxemburg (Luxemburg).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara Europeiska gemenskapernas kommissions beslut av den 18 juli 2001 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet i ärende nr COMP/E-1/36.490 — Grafitelektroder, i den del sökanden genom beslutet åläggs böter,
- alternativt, nedsätta de böter som ålagts sökanden genom Europeiska gemenskapernas kommissions beslut av den 18 juli 2001 om ett förfarande enligt artikel 81 i EG-fördraget och artikel 53 i EES-avtalet i ärende nr COMP/E-1/36.490 — Grafitelektroder,
- förplikta kommissionen att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är ett amerikanskt företag som historiskt sett har deltagit i liten omfattning på elektrodenmarknaden. I det beslut som är föremål för förevarande tvist fastställdes att sökanden, tillsammans med sju andra företag, åsidosatt artikel 81.1 i EG-fördraget genom att delta i ett komplex av avtal och samordnade förfaranden inom grafitområdet. Genom beslutet ålades sökanden böter om 10,3 miljoner euro. Förfaranden rörande dessa avtal och samordnade förfaranden har även genomförts i andra rättsordningar, bland annat i USA, där sökanden inte anklagats för någon rättsstridig överträdelse. Efter det att det ifrågasatta beslutet mottagits ansökte sökanden om att försätas i konkurs.

Sökanden har inte väckt talan i syfte att ifrågasätta slutsatsen att det bildats en kartell eller att sökanden varit delaktig, utan snarare i syfte att beviljas en nedsättning av de böter som ålagts av kommissionen.

Sökanden gör gällande att kommissionen, när den fastställde beloppet av de böter som ålags sökanden, åsidosatt de allmänna principerna enligt fördraget och gjort en felaktig bedömning av de omständigheter på grundval av vilka böternas storlek skulle fastställas. Bötesbeloppet om 10,3 miljoner är under alla omständigheter helt obefogat och orimligt.

Sökanden gör gällande att kommissionen felaktigt funnit att det lämpliga grundbeloppet för sökandens böter var 16 miljoner euro och att den underlåtit att skilja mellan hur allvarlig sökandens överträdelse var jämfört med de andra producenternas överträdelser. Kommissionen har inte tagit hänsyn till att sökanden anpassade sina priser före, under och efter kartellen och att dess agerande inte hade någon inverkan på konkurren-

sen. Kommissionens tillvägagångssätt mot sökanden var oskäligt på flera sätt och, mot bakgrund av arten av sökandens överträdelse och den försumbara inverkan den hade på marknaden, skulle ett väsentligt lägre grundbelopp ha tillämpats för sökanden än för vissa av de andra företagen.

Sökanden gör dessutom gällande att kommissionen felaktigt funnit att sökanden endast skulle beviljas nedsättning med 40 procent på grund av förmildrande omständigheter. Kommissionen har underlåtit att ta hänsyn till de sätt på vilka sökanden agerade i direkt motsättning med kartellens grundläggande principer och ändamål, och kommissionen borde ha beviljat sökanden ytterligare nedsättning på grund av att företaget tidigt upphörde med de olagliga förfarandena. Kommissionen borde även ha beaktat sökandens nackdelar i förhållande till dess konkurrenter och sökandens ömtåliga ekonomiska ställning. Sammanfattningsvis borde sökanden ha beviljats en mer väsentlig nedsättning än de 20 procent som beviljades företaget enligt meddelandet om förmånlig behandling⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelande av den 18 juli 1996 om befrielse från eller nedsättning av böter i kartellärenden (EGT C 207, s. 4).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 11 oktober 2001 av UPS Europe NV/SA

(Mål T-253/01)

(2002/C 31/27)

(Rättegångsspråk: engelska)

UPS Europe NV/SA har den 11 oktober 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av T.R. Otervanger, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Allen & Every, Bryssel (Belgien).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- förklara, i enlighet med artikel 232 EG, att kommissionen har underlåtit att handla, genom att den inte har fattat ett slutligt beslut inom rimlig tid efter det att sökandena lämnade in klagomål till kommissionen den 7 juli 1994 respektive den 8 juni 1998 och efter det att ett förfarande enligt artikel 88.2 EG inletts den 17 augusti 1999 (offentliggjort i EGT av den 23 oktober 1999, C 306/25),

- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader,
- vidta de ytterligare åtgärder som den finner lämpliga.

Grunder och huvudargument

Sökanden, ett bolag som ingår United Parcel Services Group (UPS), som distribuerar paket i hela världen, lämnade den 7 juli 1994 in ett klagomål till kommissionen och hävdade att statsstöd fortgående lämnades bland annat genom att förluster täcktes och internt stöd lämnades till Deutsche Post AG:s paketavdelningen genom inkomster som härrörde från Deutsche Posts monopol på brevpост. I samma skrivelse lämnades också ett klagomål med stöd av artikel 82 EG. Den 2 oktober 1998 meddelade kommissionen sökanden att den skulle undersöka Deutsche Post AG:s ställning och beteende mot bakgrund av artikel 82 EG och att den inte, åtminstone för tillfället, skulle inleda något förfarande enligt artikel 88 EG. Sökanden väckte talan och yrkade att förstainstansrätten skulle ogiltigförklara detta "beslut" (mål T-182/98)⁽¹⁾.

Den 8 juni 1998 ingav sökanden ytterligare ett klagomål, i vilket den påstod att det var fråga om statsstöd när inkomster från monopolet användes för att finansiera förvärvet av aktier i DHL International. Den 21 december 1998 sände sökanden en skrivelse till kommissionen och bad den att ta ställning till dess klagomål inom två månader. Tvåmånadersperioden löpte ut utan att kommissionen fattat något beslut eller angett sin inställning och sökanden väckte följaktligen talan i enlighet med artikel 232 EG (mål T-98/99)⁽²⁾.

I en skrivelse av den 17 augusti 1999 meddelade kommissionen Förbundsrepubliken Tyskland sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 EG⁽³⁾. Talan i mål T-182/98 avvisades, eftersom det inte kunde tas upp till sakprövning (beslut av den fjärde avdelningen av den 30 september 1999) och mål T-98/99 ströks från registret (beslut av avdelningsordföranden på fjärde avdelningen av den 29 oktober 1999).

Eftersom kommission inte hade tagit ställning till frågan om de åtgärder som de båda klagomålen avser är förenliga med den gemensamma marknaden, begärde sökanden den 5 juni 2001 att kommissionen skulle ange sin inställning och/eller vidta de åtgärder som var nödvändiga med anledning av varje enskilt klagomål. Tidsfristen om två månader i den mening som avses i artikel 232 EG löpte ut den 5 augusti 2001 utan att kommissionen hade angett sin inställning till sökandens klagomål. Sökanden har därför väckt förevarande talan.

Sökanden anför att kommissionen inte haft något giltigt skäl för sin underlåtenhet att handla inom rimlig tid. Kommissionens inledande undersökning tog 63 månader vad gällde det första klagomålet och 16 månader vad gällde det andra klagomålet. Dessutom har det formella undersökningsförfarandet redan tagit två år. Följaktligen har Deutsche Post kunnat dra nytta av ett rättsstridigt statsstöd under en extremt lång tidsperiod utan att kommissionen ingripit. Som ett resultat av detta har marknadsställningen för sökanden, som är konkurrent till Deutsche Post, påverkats på ett betydande sätt.

⁽¹⁾ EGT C 20, 23.1.1999, s. 30.

⁽²⁾ EGT C 174, 19.6.1999, s. 14.

⁽³⁾ Offentliggjort i EGT C 306, 23.10.1999, s. 25.

Talan mot Europeiska centralbanken väckt den 22 november 2001 av Johannes Priesemann

(Mål T-286/01)

(2002/C 31/28)

(Rättegångspråk: tyska)

Johannes Priesemann, Frankfurt am Main (Tyskland), har den 22 november 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska centralbanken. Sökanden företräds av Rechtsanwalt Dr. Norbert Pflüger, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara Europeiska centralbankens beslut att inte bevilja sökanden utbildningstillägg (education allowance) till förmån för hans tre barn och, om så behövs, upphäva motpartens beslut i
- förplikta Europeiska centralbanken att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är anställd av motparten, ansökte om utbildningstillägg för sina tre barns skolgång vid en internationell skola. Motparten avslag denna ansökan och åberopade härvid att sökanden inte uppfyllde de aktuella förutsättningarna, eftersom han saknar rätt till utlandstillägg ("expatriation allowance").

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande att det ifrågasatta beslutet innebär åsidosättande av likabehandlingsprincipen och därmed också strider mot artikel 19 i anställningsvillkoren för ECB:s personal ("Conditions of Employment", CoE). Sökanden diskrimineras i förhållande till de anställda som enligt artikel 17 CoE har rätt att få utlandstillägg. Det finns inga sakliga skäl för denna diskriminering.

Sökanden gör gällande att den omständigheten att regleringen i artikel 19 CoE endast utgör en "tillfällig lösning", fram tills dess att det inrättas en Europeisk skola i Frankfurtområdet, inte leder till något annat resultat. Inte heller under denna period får sökanden behandlas annorlunda än de anställda som har rätt till utlandstillägg.

Enligt sökanden är det obegripligt varför beviljandet av utbildningstillägg förutsätter att vederbörande har den rätt som anges i artikel 17 CoE. Syftet med utbildningstillägget är att göra det möjligt att barn tas hand om i skolan under hela dagen. Tillägget är inte heller avsett att vara en förmån för de anställda utan att vara ett stöd för det avhängiga barnet, genom att det utgör ett bidrag till barnets underhåll.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 20 november 2001 av Bioelettrica S.p.a.

(Mål T-287/01)

(2002/C 31/29)

(Rättegångsspråk: italienska)

Bioelettrica S.p.a. har den 20 november 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska kommissionen. Sökanden företräds av advokaten Ombretta Fabe Dal Negro, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- fastställa att den uppsägning av Thermieavtalet av den 12 december 1994 som kommissionen har gjort i förhållande till Bioelettrica genom en skrivelse av den 6 september 2001 är rättsstridig, och följaktligen
- fastställa att avtalet är giltigt och tillämpligt,

- förplikta Europeiska kommissionen att till sökanden utbetala en summa som kommer att preciseras under handläggningen av målet såsom ersättning för de skador som sökanden har åsamkats,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan avser en påstådd rättsstridighet hos kommissionens beslut att säga upp det avtal enligt Thermieprogrammet som ingåtts den 22 december 1994, med referensnummer BM 1007/1994/IT/DE/UL/90, avseende byggandet av en värme-central för elproduktion i Italien, som skulle drivas med användning av vegetabilisk biomassa genom insättning av en atmosfärisk gasgenerator i en fluidiserad bädd till ett kombikraftverk. Nämnda avtal skulle ursprungligen finansieras genom gemenskapsstöd uppgående till 40 procent av de totala kostnaderna. Det sökande bolaget, som var samordnare för projektet, har bildats av fem av de sju avtalsparter som ursprungligen ingick avtalet i fråga.

Beslutet om uppsägning fattades till följd av vissa problem avseende genomförandet av avtalet, vilka särskilt bestod i brister i den teknologi som Lurgi Energie, en av avtalsparterna, skulle tillföra projektet, vilket ledde kommissionen till slutsatsen att det var omöjligt att genomföra projektets arbetsprogram innan den avtalsmässiga fristen för detta löpte ut.

Till stöd för sina påståenden åberopar sökanden följande:

- Underlåtenhet att iakttä formkravet avseende skriftlig uppsägning i rekommenderat brev en månad i förväg,
- Bristande delgivning till samtliga avtalsparter av uppsägningen,
- Åsidosättande av artikel 8 § 8.2 f i bilaga 2 till de allmänna avtalsvillkoren, i den mån som det i dessa bestämmelser föreskrivs en möjlighet för kommissionen att säga upp avtalet när avtalsparterna inte har inlett arbetena på den dag som anges i avtalet, med hänsyn tagen till den omständigheten att fråga är om ett avtal som ingicks i december 1994 och att arbetena enligt artikel 2.1 i avtalet skulle inledas den 1 januari 1995. Enligt sökanden är det inte rimligt att kommissionen först efter sex år kritiserar att arbetena inte inletts.
- Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen i förhållande till en avtalspart som inte på något sätt bör få bära bördan av sådana oförutsebara följdverkningar som varken kunde utläsas ur de stadganden som de berörda parterna själva upprättat eller ur existerande rättsregler. Det kan understrykas att det anförda gör sig gällande i ännu högre grad när de icke förutsebara verkningarna är resultatet av ett utövande av skönsmässiga befogenheter som inte har stöd i lag eller avtal och som använts för att säga upp ett existerande avtalsförhållande, en uppsägning som förutom att den inte är godtagbar saknar grund.

- Den omständigheten att kommissionen inte har tagit hänsyn till den omständigheten att sökanden har uppfyllt sina skyldigheter enligt avtalet, fastän det i artikel 2 c i de allmänna avtalsvillkoren uttryckligen föreskrivs att en avtalspart inte kan hållas ansvarig för de avtalsbrott som en annan avtalspart begår, om den kan visa att den inte har bidragit till avtalsbrottet. Mot denna bakgrund har kommissionen missbedömt de skyldigheter som åvilar sökanden i egenskap av samordnare av projektet.
- Den omständigheten att kommissionen i förevarande fall har underlåtit att beakta reglerna i artikel 1375 i den italienska Codice civile vad gäller principen om god tro och skyddet för berättigade förväntningar.

Allmänt understryker sökanden att det avtal som det är fråga om i målet inte har till syfte att en maskin eller ett enkelt elektriskt hushållsredskap skall tillhandahållas, utan att det är fråga om en värmecentral som med hänsyn till sin teknologiska nivå skulle innebära något nytt och verkligt innovativt. Mot bakgrund härav borde gemenskapen vid genomförandet av avtalet ha handlat helt annorlunda än vad som skett, eftersom avtalsparterna i förhållande till kommissionen inte är motparter enligt ett ömsesidigt förpliktande avtal, utan fullvärdiga partner som står på kommissionens sida vad gäller huvudintresset, att utveckla teknologin bland medlemsstaterna.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt den 23 november 2001 av OPI Products Inc.

(Mål T-288/01)

(2002/C 31/30)

(Rättegångsspråk: engelska)

OPI Products har den 23 november 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot harmoniseringsbyrån. Sökanden företräds av Emmanuel Cornu och Eric De Gryse från Braun Bigwood SRCL, Bryssel (Belgien), i egenskap av ombud.

Vid överklagandenämnden var även Maxim Marken-Produkte GmbH & Co. KG. part i förfarandet.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara överklagandenämndens beslut att inte medge registrering enligt den omtvistade ansökningsen om gemenskapsvarumärke nr 737 510 för ordmärket "Nicole" som varumärke för "eteriska oljor, kosmetika, hårlotion och nagellack" i klass 3, och

- förplikta harmoniseringsbyrån att registrera ordet "Nicole" som vaurmärke för varor i klass 3, inkluderande eteriska oljor, kosmetika, hårlotion, tandkräm och nagellack.

Grunder och huvudargument

Sökande av registrering av gemenskapsvarumärke:	OPI Products Inc.
Berört gemenskapsvarumärke:	Varumärket "Nicole" för varor i klass 3.
Ägare till det varumärke eller kännetecken som gjorts gällande genom invändning:	Maxim Marken-Produkte GmbH & Co. KG.
Invändning:	Nationell varumärkt "Nicole" för varor i klass 3.
Invändningsenhetens beslut:	Delvis avslag på invändningen.
Överklagandenämndens beslut:	Ogiltigförklaring av invändningsenhetens beslut beträffande tandkräm i klass 3, och i övrigt avslag av klagomålet från OPI Products Inc.
Grunder för talan:	Överträdelse av artikel 43.2 i rådets förordning nr 40/94, eftersom den bevisning som i invändningen anfördes till stöd för påståendet om användning av varumärket var otillräcklig. Överträdelse av artikel 8.1 b i rådets förordning nr 40/94, eftersom det inte föreligger någon risk för sammanblandning av varumärkena eller någon likhet mellan varorna.

Avskrivning av mål T-108/00⁽¹⁾

(2002/C 31/31)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 12 september 2001 har ordföranden på tredje avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-108/00, Santiago Gómez-Reino mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 176, 24.6.2000.

Avskrivning av mål T-52/01⁽¹⁾

(2002/C 31/32)

(Rättegångsspråk: spanska)

Genom beslut av den 3 oktober 2001 har ordföranden på tredje avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-52/01, Jürgen Schaefer mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 134, 5.5.2001.

Avskrivning av mål T-140/01⁽¹⁾

(2002/C 31/33)

(Rättegångsspråk: franska)

Genom beslut av den 9 november 2001 har ordföranden på andra avdelningen vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt förordnat om avskrivning av mål T-140/01, Paul Doyle mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 245, 1.9.2001.